

[Axel Sørensen.]

område ikke svigtede på det afgørende tidspunkt.

Alfred Jensen: Der knytter sig til dette lovforslag en særlig stor interesse. Ved siden af udskrivningslovene, der fastsætter, hvilket omfang og hvilken fordeling byrderne ved beskatningen skal have for de forskellige indkomstgrupper, er det selvfølgelig i allerhøjeste grad ligningen, der afgør, hvor hårdt de mindrebemidlede skal rammes af de direkte skatter.

Siden skatteprotestbevægelsen tog fart i sommer, har der i stedse stigende omfang været stillet lettelser i beskatningen i ud-sigt, først og fremmest hvad ligningen angår. Det blev lovet, da rigsdagen åbnede, det blev gentaget, da finansministeren fremlagde forslag til finanslov for det kommende år, og nu sidst har den socialdemokratiske presse bebudet, at der i denne samling vil komme ændringer i skattelovgivningen, således at alders- og invaliderentemodtagerne kan komme til at svare minimumssatsen i skat, og således at man kan nå frem til en skattelettelse for indkomster under 5000 kr. i ansat indkomst på 50 pct.

Jeg går ud fra, at når sådanne ting skrives i den socialdemokratiske presse, er det udtryk for, hvorledes man ser på spørgsmålet i den socialdemokratiske rigsdagsgruppe og i regeringen. Selvom tonerne jo er noget anderledes, end de var i sommer, må man tage det alvorligt og regne med, at det må betyde, at der kommer forslag om ændringer i lovgivningen. I denne henseende har vi naturligvis ventet, at der ville komme forslag om ændringer i ligningsreglerne, som tog sigte på at nå frem til de mål, der var skitseret i den socialdemokratiske presse.

Til ligningsloven, som den jo populært kaldes, er efterhånden flere forskellige fradragsregler overført fra andre love; det gælder først og fremmest børnefradragene, det gælder dernæst hustrufradraget, og det gælder det nedslag i indkomsten, som blev gennemført i fjor for alders- og invaliderentemodtagerne. Derfor var det rimeligt at vente, at der ville fremkomme forskellige forslag.

For det først måtte man vente, at der ville komme forslag om, at ved indtægtsopgørelsen må betalt skat ikke fradrages. Jeg ved meget vel, at tiden til behandlingen er kort, men forslaget kunne jo være fremsat på et tidligere tidspunkt, så der havde været mere tid til en gennemgribende drøftelse af dette problem.

Dernæst er der spørgsmålet om at af-

skaffe børnefradragene og gå over til børnetilskud. Det spørgsmål mener jeg ligesom det ærede medlem hr. Axel Sørensen udmærket kunne have været løst nu. Selvom retten til fradrag af betalt skat opretholdes, ser jeg ikke, at det af den grund ikke skulle være muligt at gå over til samtidig at give et børnetilskud, medmindre man da har den opfattelse, at der bør ske en teknisk omlægning; men jeg har ikke den opfattelse — og det tror jeg ikke befolkningens flertal har —, at det her kun drejer sig om en teknisk ændring. Jeg tror, det store flertal regner med, at her skal der ske en forbedring af forholdene for de familier, der har børn, og at det altså drejer sig om at give betydeligt mere i tilskud end den skattelettelse, fradraget betyder, og det må være rimeligt og er også muligt at komme med et sådant forslag nu.

Jeg vil i denne forbindelse gerne erindre om, at min gruppe i fjor stillede forslag om, at der skulle nedsættes et specielt rigsdagsudvalg til at arbejde med problemerne omkring børnetilskud til afløsning af børnefradrag. Forslaget blev dengang afvist med den motivering, at man i socialministeriet arbejdede med problemet. Vi vil mene, at det i betragtning af, at man har arbejdet med problemet på så tidligt et tidspunkt, og at man har erfaringer at bygge på fra andre lande, ville have været muligt allerede nu at fremsætte et forslag til løsning af dette problem.

Endelig er der de særlige fradrag for almindelige løn- og arbejdsindtægter. Det forekommer os, at tidspunktet til at gennemføre ændringer på dette område er inde nu. Men finansministeren har skudt dette spørgsmåls løsning ud til fremsættelsen af lovforslaget om udskrivningen af indkomst- og formueskat for skatteåret 1949—50. Jeg forstår ikke, hvorfor ministeren foretager en sådan udskydelse. Jeg har opfattet alt det, der er sagt i den sidste tid, på den måde, at det vil være muligt at gennemføre sådanne ændringer. Det har været muligt før, men jeg opfatter det sådan, at man nu også i regeringen er klar over, at sådanne ændringer må og skal kunne gennemføres. Sådanne ændringer vil der være mulighed for at få gennemført allerede nu.

Der er jo nemlig flertal for en forhøjelse af de fradrag, der fastsattes i 1922. Ministeren har selv, da hans parti var i opposition, været med til i et udvalg at give udtryk for, at fradragene burde ajourføres, og jeg går ud fra, at han har hele sit parti bag sig i dette synspunkt. Dernæst gav det radikale parti i fjor gennem sin ordfører,